

ପିଲ୍ଲାଙ୍କା

ପରିହା

ଶନିବାର, ୨୧ ଡିସେମ୍ବର, ୨୦୧୯

ଦେଖ ବିଦେଶରେ କ୍ରିସ୍ତମାସ

୩

କବିତା
୬

“ନିଶ୍ଚାପ ହୃଦୟ ଯାର” ଓ
‘ମୁଁ ଶିଶୁଟି ପର’ କବିତା
ଦୁଇଟି ବେଶ ହୃଦୟର୍ଶଣୀ
ଥିଲା। ଆଉ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ଆସ
ଖୋଜିବା ଓ ବିନ୍ଦୁ ଯୋଡ଼ି ମୋର ପସନ୍ଦା।

- ଉତ୍ସଳିକା ଦାସ,
ମାର୍କୋଣ୍ଡା, ବାଲେଶ୍ୱର

କହିଲ ଦେଖିର ଉତ୍ସର
ଦେବାକୁ ମଜା ଲାଗେ ପୃଷ୍ଠା
ମାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା
ବିଜ୍ଞାନ କଥାରୁ ଅନେକ ମୂଆ ତଥ୍ୟ
ଜାଣିବାକୁ ମିଳୁଛି।

- ସ୍ୟମଶ୍ରୀ ରଥ,
ଲଖେଇସାହି, ଗଞ୍ଜାମ

ଗପ ସ୍ଵରେ ପ୍ରକାଶିତ
‘ତାକ୍ରରଙ୍ଗ ବୁଦ୍ଧି’ ପଢ଼ି ଭଲ
ଲାଗିଲା। ତାକ୍ରରଙ୍ଗ ବୁଦ୍ଧି
ଆଗରେ ଓକିଲ କିପରି ହାର ମାନିଛନ୍ତି
ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା। ହସକଥା ପଢ଼ି ଖୁବି
ହସିଲା।

- ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ହୋତା,
ଜୟପୁର, କୋରାପୁଟ

ସୁଚନା

ପିଲାଙ୍କ ଧରିଦ୍ରୀରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳ ଏବଂ ଶିଶୁ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ଆଯୋଜନ କରାଯାଉଥିବା
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମ୍ପର୍କରେ ଫଟୋ ଓ ଖବର ପ୍ଲାନ
ପାଇବ। ଏ ସମ୍ପର୍କତ ସୁଚନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ପକ୍ଷରୁ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶନର ଦିନ
ମଧ୍ୟରେ ଜଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଆଜନା ମୁଁ
ଲାଗି ଉତ୍ତମ କ୍ଷଳିତର ଫଟୋ ସହ ବୟସ
ଏବଂ ଭୂମି ଭୂଲୀ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଁ ଚିତ୍ର, ନିଜ ଫଟୋ
ସହ ଡେକ୍ଷିଆରେ ନାମ, ଶ୍ରେଣୀ, ସ୍ଥଳ, ଠିକଣା,
ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଆମ ଠିକଣା

dharitrifeature@gmail.com

ପିଲ୍ଲାଙ୍କ ଧରିଦ୍ରା

ସମ୍ପାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ

Printed and published by
Tathagata Satpathy on behalf
of Navajat Printers & Media
Pvt. Ltd. and printed at Navajat
Printers, B-15, Rasulgarh Industrial
Estate, Bhubaneswar-10,
Ph.: 2549302,
Fax : 2549795

ପ୍ରରିଶ ଓ ପିଚର ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ। ଏହିଶ୍ଳେଷିଲରେ ରହି ପାଠ ପଢ଼ିଛି। ସେବିନ ଥାଏ ମେରି କ୍ରିସ୍ତମାସର ପୂର୍ବିନି। ରାତିରେ ଖାଇଯାଇ ଦୁଇହାହାହୁ
ଦୁଇକୁ ଆସିଲେ। ପରଦିନ ବିଭିନ୍ନ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉଥାଏ ପିଚର। କେତେବେଳେ
ସାନ୍ତାକୁ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କହୁଆଏ
ଓ ଆଉ କେତେବେଳେ ଅନ୍ୟର ମୁହଁରେ
ହସପ୍ରାତାବାକୁ ମଜା ମଜା କଥା
କହୁଆଏ। ହରଣ ତା’ ବେଳେ ଉପରେ
ବସି ଏ ସବୁ ଦେଖୁଆଏ। ତା’ର ମନ
ଭାରି ଉଦାସ ଥାଏ। କାରଣ ସେ
ସହଜରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ମିଶିଯାରେ
ନାହିଁ। ଆସନ୍ତାକିଲିର ପରକୁ କେମିତି
ଉପରୋଗ କରିବ ଭାବି ଭାବି ଚିତ୍ତରେ
ବସିଥାଏ। ସେ ପିଚରକୁ ଏ ବିଷୟରେ
କିଛି କହୁ ନ ଥାଏ। କିନ୍ତୁ ହରିଶର
ମନକଥା ପିଚର ବୁଝିଯାଉଥାଏ। ତାକୁ
ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ପିଚର ସାନ୍ତାକୁ
ବିଭିନ୍ନ କହାଣୀ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲା।
କହାଣୀ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ହରିଶଶେଇ ପଢ଼ିଲା।
ତା’ପରେ ପିଚର ବି ଯାଇ ଶୋଇଲା।

ଜ୍ଞାନ କ’ଣ ? ସାନ୍ତାକୁ ସହ
ହରିଶ ତାଙ୍କ ଗାତିରେ ବସି ଆକାଶରେ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ ଭାବରୁ ଉପରେ ଉପରେ
ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

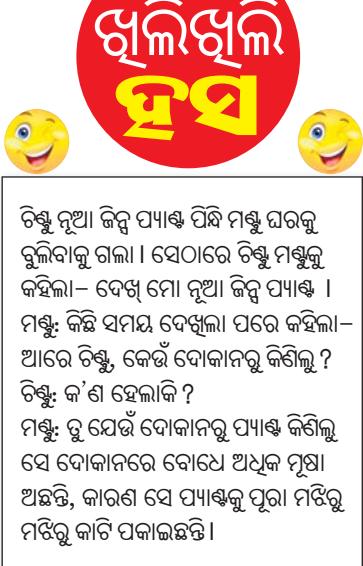
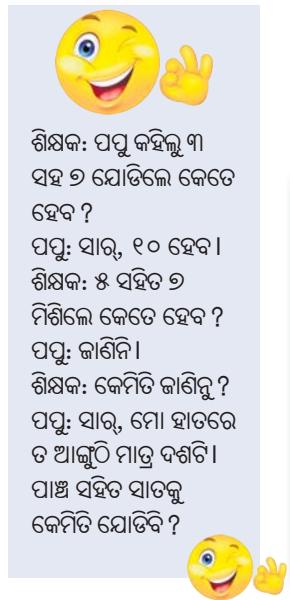

ହରିଶ ମୁହଁରେ ହସ

ଗାଁକୁ ଯାଉଛି। ପିଲାମାନଙ୍କ ଗହଣରେ
ବରପରେ ଖୋଲୁଛି। କ୍ରିସ୍ତମାସ ଗଛ ବି
ସୋଠରେ ଅଛି। ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ମିଠାଇ
ଓ ଉପହାର ଦେଇ ମେରି କ୍ରିସ୍ତମାସ
କହି କହି ଗଲିଯାଉଛି ସାନ୍ତାକୁ
ସହିତ। ସାନ୍ତାକୁ ହରିଶକୁ କହୁଆନ୍ତି,
ମନ ସବୁବେଳେ ଖୁସି ଓ ପ୍ରସୁଲ
ରଖୁବ। ତା’ହେଲେ ଭୂମି ମାନସିକ
ଓ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ସୁନ୍ଦର ରହିପାରିବ।

ଗଲିଯାଇଥାଏ। ଭୂମର ଚାରିଆବକୁ
ଚାହିଁଲା ଘଣ୍ଟାରେ ଭୋର ୫୩ ସମୟ,
ପିଚର ବି ଶୋଇଛି। ଭୂମର କବାଟ
ଖୋଲି ଦେଖେତ ଖେଳ ଶିକ୍ଷକ
ରପିକ ସାର ସାନ୍ତାକୁ ବେଶରେ
ଆସି ହରିଶକୁ ଦୁଇଟି ପ୍ରାକେବ
ବରେଇ ଦେଇ ଗଲେ। ହରିଶ ଏହାକୁ
ଖୋଲି ଦେଖେ ତ ଏଥରେ ଦୁଇହାହୁ
ସାନ୍ତାକୁ ତ୍ରେସ ଓ କିଛି ମିଠେଇ
ପ୍ରାକେବ ଅଛି। ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପିଚରକୁ
ଡାକିଲା ହରିଶ। ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାର
ସାଇବେଳ ଯୋଗେ ଚାଲିଲେ କୁନି
କୁନି ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ। ସେମାନଙ୍କ
ସହ ଖୁବି ମଜା କଲେ, ଖେଳିଲେ,
ମିଠେଇ ବି ବାଣିଲେ। ହରିଶ କହୁଆଏ
ପିଚରକୁ ପ୍ରାକୁତରେ ଅନ୍ୟର ମୁହଁରେ
ହସ ପ୍ରାତାବା ଠାରୁ ଆଉ ଆନନ୍ଦ
କେଉଁଥରେ ଅଛି ଯେ। ପିଚର ଆଣ୍ଟ୍ୟ
ହେଲେ ହରିଶକୁ ଚାହିଁରହିଥାଏ। ଆଉ
ହରିଶ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସହଜରେ
ମିଶିବା ଓ ଖେଳିବାର ଉପାୟ ପାଇଁ
ସାରିଥିଲା। ସେବିନ୍ତୁ ହରିଶ କେବେ
ଉଦାସ ରହିବାର ପିଚର ଦେଖି ନାହିଁ।

- ଶୁଭନାରାୟଣ ଶତପଥୀ
ବିଜ୍ଞପୁର, ବ୍ରଦ୍ଧଗିରି, ପୁରା
ମୋ: ୯୪୩୮୪୭୦୨୦୨୦

ଶିକ୍ଷକ: ପପୁ କହିଲୁ ମା
ସହ ତ ଯୋଡ଼ିଲେ କେତେ
ହେବ ?
ପପୁ: ସାର, ୧୦ ହେବ।
ଶିକ୍ଷକ: ୪ ସହିତ ୩
ମିଶିଲେ କେତେ ହେବ ?
ପପୁ: ଜାଣିନି।
ଶିକ୍ଷକ: କେମିତି ଜାଣିନୁ ?
ପପୁ: ସାର, ମୋ ହାତରେ
ତ ଆଜୁଠି ମାତ୍ର ଦଶଟି।
ପାଞ୍ଚ ସହିତ ସାତକୁ
କେମିତି ଯୋଡ଼ିବି ?

ଦିନ୍ଦୁ
ଯୋଡ଼

ଚଗଳା ଭୀମ

ବେଶି ୩-୫ ହନା ନ ହେଲେ ୧-୨, ୧୧ କରିଦେବି
୪-୫ ଥୋଇଦେବି ପିଠିରେ ଏକାଥରେ ଶୁନ ହେଲେଯିବୁ

ପ୍ରତ୍ଯେ ଯିଶୁ ଖ୍ରାଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନକୁ ସମ୍ମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ବଡ଼ଦିନ ବିଶ୍ୱମାସ ଭାବେ ପାଲନ କରାଯାଏ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ କ୍ରିସ୍ତମାସ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଛି ଅନେକ ପ୍ରଥା ଏବଂ ପରମଗା ତେବେ ଦେଶ ବିଦେଶରେ କିଭଳି ଭାବେ ଏହି ପର୍ବତ୍ତୁ ପାଲନ କରାଯାଏ ଜାଣକୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ...

ଦେଶ ବିଦେଶରେ

କ୍ରିସ୍ତମାସ

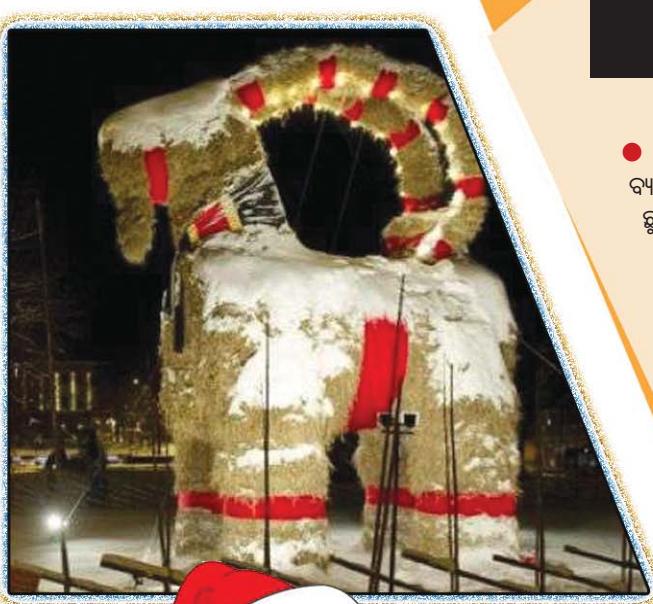
- କ୍ରିସ୍ତମାସ ଅବସରରେ ଅଷ୍ଟୁଲିଆର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ ଭୟକ୍ଷର ମୁଖ୍ୟମିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବୁଲୁଥୁବାର ନିଜର ଆସନ୍ତି । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଙ୍ଗନରେ ପ୍ରାଙ୍ଗନରେ ହୁଆ ତଥା ବତମାନଙ୍କୁ ଉଚାଳିଥାନ୍ତି ।
- ଭେନ୍ତୁଲୀର ରାଜଧାନୀ କାରାକାସର ଜନସାଧାରଣ ଏହି ଅବସରରେ ସେଟିଙ୍ଗ କରି ଚର୍ଚ ଯାଇଥାନ୍ତି ।
- ଆୟଳାଷ୍ଟରେ କ୍ରିସ୍ତମାସ ଅବସରରେ ଏକ ବିରାଟ ବିରାତ ବୁଲିଥୁବାର ଲୋକବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ଏହି ବିରାତ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନୃଥା ପୋଷାକ ଭେଟିଦେଉଥିବାର ବିଶ୍ୱାସ ରହିଥିବା ବେଳେ ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିଲ ଦେଇଥାଏ ବୋଲି ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ।
- ଯୁକ୍ତ୍ରେନରେ ଏହି ଅବସରରେ କ୍ରିସ୍ତମାସ ଟ୍ରିରେ ବୁଢ଼ିଆଣୀ ଜାଲ ଭଲ ଦିଶୁଥିବା ତେକୋରେତିଭ ଜନିଷ ଖୁଲେଇବାର ପ୍ରଥା ରହିଛି । ଏଠାରେ ବୁଢ଼ିଆଣୀ ଜାଲକୁ ଶୁଭ ବୋଲି ଗୃହଣ କରାଯାଏ ।
- କ୍ରିସ୍ତମାସ ଅବସରରେ ଜର୍ମାନାରେ କ୍ରିସ୍ତମାସ ଟ୍ରିରେ ଆଗାର ଲୁଚେଲିବାର ପ୍ରଥା ରହିଛି । ଯେଉଁ ଛୋଟପିଲା ଏହି ଆଗାରକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବ ତାକୁ କିନ୍ତୁ ଉପହାର ଦେବାର ଏକ ନିଆରା ପ୍ରଥା ରହିଛି ।
- ନେବରଲାଷ୍ଟରେ ଛୋଟପିଲାମାନେ ନିଜ ଜୋତାକୁ ରାତିରେ ନିଆଁ ପାଖରେ ରଖି ଶୋଇଯାନ୍ତି ଏହି ବିଶ୍ୱାସରେ କି ସକାଳୁ ଏହି ଜୋତାରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଉପହାର ଭରି ହୋଇ ରହିଥିବ ।
- ଲିଟାଲୀରେ କ୍ରିସ୍ତମାସ ଅବସରରେ ‘ବେପାନା’ ନାମକ ଜଣେ ବୃକ୍ଷ ଘରଯର ବୁଲି ଛୋଟୁଥିଲାକୁ ମୋଜା ଭିତରେ କ୍ୟାଣି ଏବଂ କିନ୍ତୁ ଉପହାର ରଖିଥାନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ।
- ଦକ୍ଷିଣାପ୍ରିନ୍ତିକାରେ ଏହି ଅବସରରେ ଶୂକରେ ଏକ ପ୍ରକାର ପାରମରିକ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ଅତିଥିଙ୍କୁ ପରିଷା ଯାଏ । ଏହି ଶୂକରୁଡ଼ିକୁ ପାଇନ ଗଛ କିମ୍ବା କ୍ରିସ୍ତମାସ ଟ୍ରିରୁ ସଂଘର କରାଯାଏ ।
- ଲୋକବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଯେ ନରଟ୍ରେରେ ଏହି ଅବସରରେ

ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ଆମ୍ବା ଘୂର୍ଣ୍ଣିଲାନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଆମ୍ବା ଖାଦ୍ୟକୁ ନିଜର ପରିବହନ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଅବସରରେ ନରଟ୍ରେରେ ନିଜ ପରିବହନ ଖାଦ୍ୟକୁ ଲୁଚେଲ ଦେଇଥାନ୍ତି ।

● ସେନରେ ଏହି ଅବସରରେ କାଠରେ କଣ୍ଠେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ ଯାହାକୁ ‘ଟିଏଫେ ନାଦାଲ’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କାଠରେତିରେ କାଠର ଗୋଟ, ନାଲି ଗୋପି ପରିଷିତ ଏହି କଣ୍ଠେଇକୁ ଛୋଟୁଥିଲାମାନେ କ୍ରିସ୍ତମାସ ପୂର୍ବରୁ ଖାଦ୍ୟ, ପାନୀୟ ଦେବା ସହ ତାକୁ ଗରମ ପୋଷାକ ଯୋଡ଼େ ରଖିଥାନ୍ତି । କ୍ରିସ୍ତମାସ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପିଲାମାନେ ପାରମରିକ ଗୀତ ବୋଲି ଏହି କଣ୍ଠେଇକୁ କାଠରେ ବାତେଇଥାନ୍ତି । ଏହି ବିଶ୍ୱାସରେ କି ଏହି କାଠ କଣ୍ଠେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

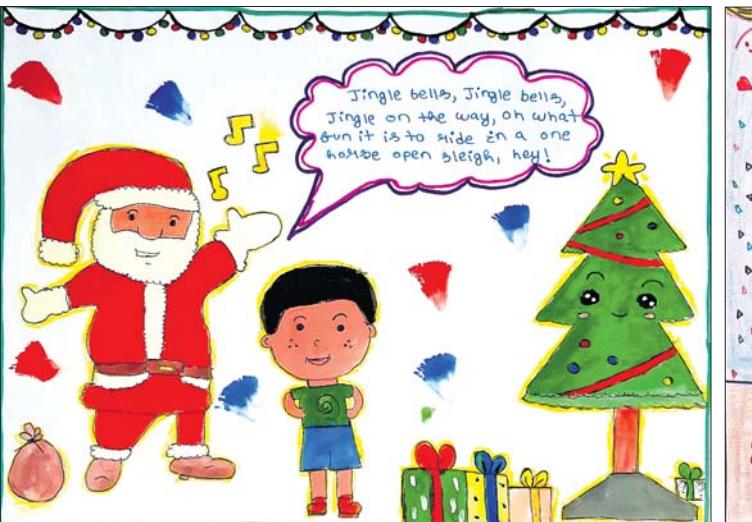
● ସିତ୍ତେନରେ ଏହି ଅବସରରେ କୁଟା ଏବଂ ନାଲି ରିବନରେ ବଡ ବଡ ଛେଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ପାରମରିକ ଭାଷାରେ ‘ଫୁଲଗୋର’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କ୍ରିସ୍ତମାସ ଅବସରରେ ଏହି ଛେଳିର ପୁରୁଳିକାକୁ ଦାହ କରାଯାଇଥାଏ ।

ବୁମ ହଳିରୁ

୧

୨

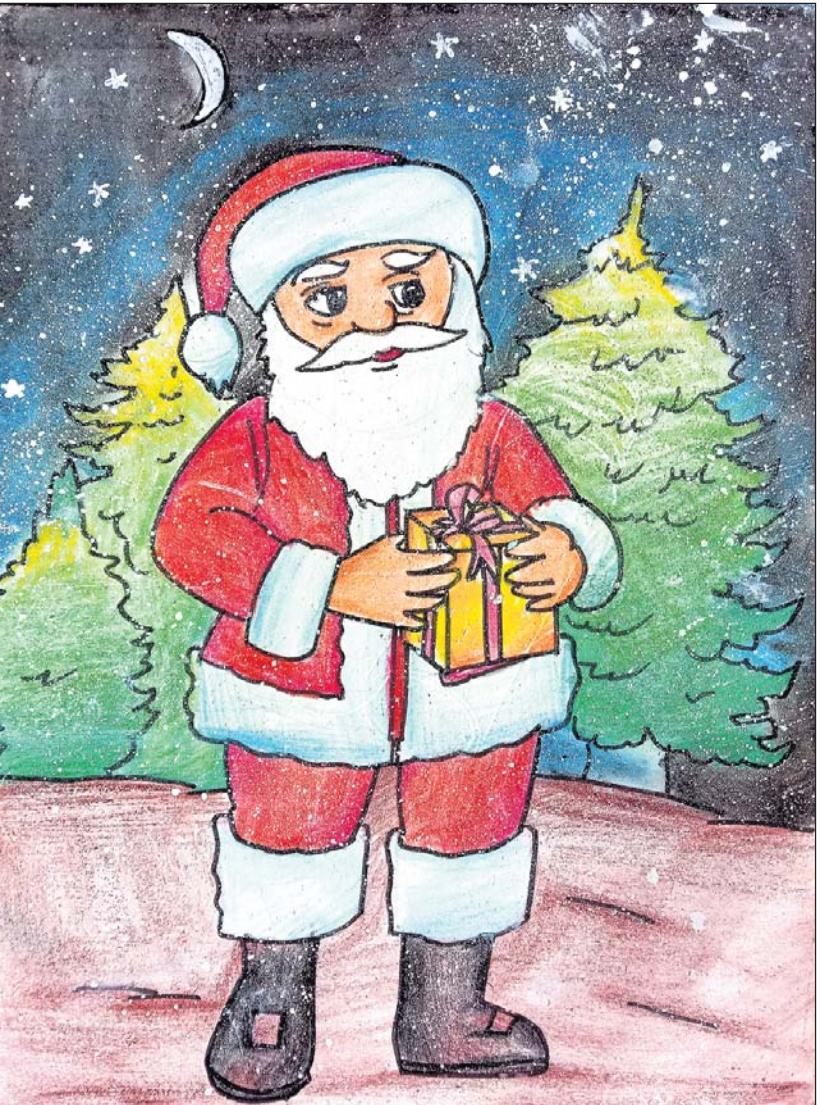
୩

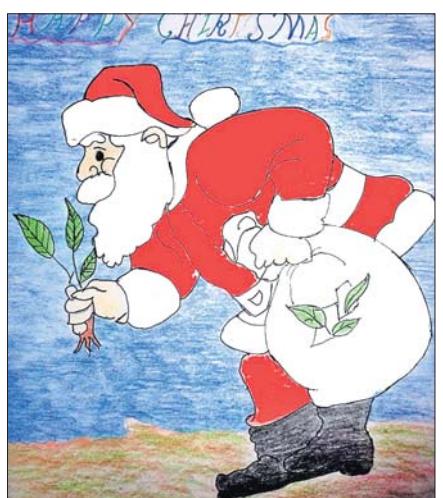
୪

୫

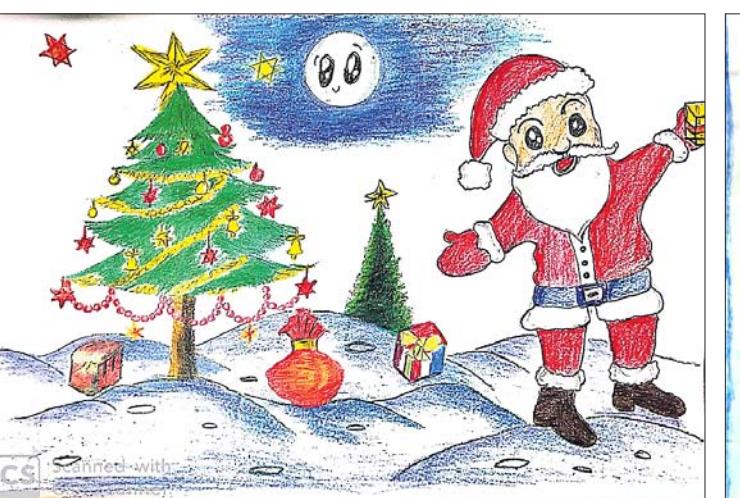
୬

୭

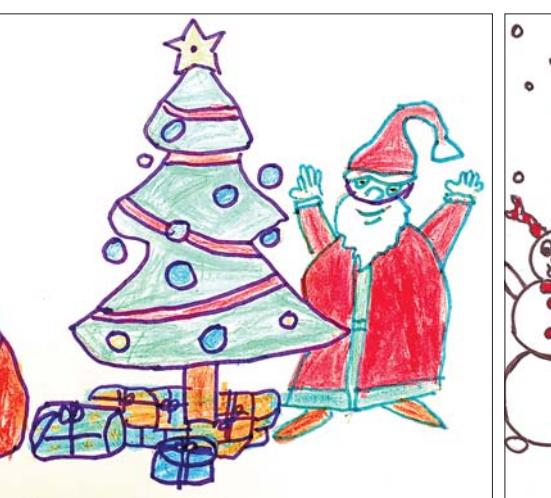
୮

୯

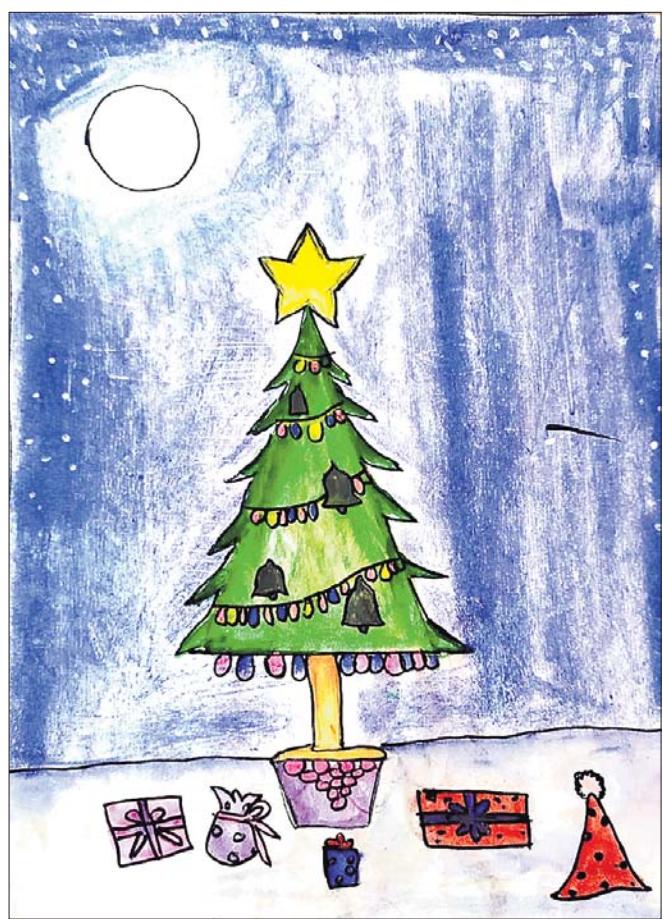
୧୦

୧୧

୧୨

୧୩

୧୭

୧୮

୧୯

୧

୧

୨

୨

୩

୩

୪

୪

୫

୫

୬

୬

୭

୭

୮

୮

୯

୯

୧୦

୧୦

୧୧

୧୧

୧୨

୧୨

୧୩

୧୩

ରେକର୍ଡ

ସର୍ବଦୂଷଣ୍ଡ ସାନ୍ତାକୁଳ ବାଲୁକାଶ୍ରମ୍

କ୍ରିସ୍ମାସ ବା ବଡ଼ଦିନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାର୍ଗ ବଳମ୍ବାଙ୍ଗ ଲାଗି ଏକ ମହାନ୍ ଦିନ । ଏହି ଦିନକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାର୍ଗ କରିବା ଲାଗି ସମ୍ପର୍କ ବିଶ୍ୱରେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ । ଠିକ୍ ହେଉଛି କ୍ରିସ୍ତମାସ ଅବସରରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତିକାଳ ବାଲୁକା ଶିଳ୍ପୀ ସୁନ୍ଦରମ୍ ପଢନ୍ତେକ ବାଲିରେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ସାନ୍ତାକୁଳ ବୃହତ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତିକ୍ରିତି । ଏଥରେ ସେ ବାଲି ସହ ୧୦ ହଜାର ବର୍ଜ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ୧୦୦

କ ରି ତା

ବଡ଼ଦିନ

ଦୁଃଖଶୋକ ହରିବାକୁ
ମାଆମେରୀ କୋଳରେ
ଯିଶୁଦିନେ ଶିଶୁ ହୋଇ
ଜନ୍ମିଥିଲେ ଧରାରେ ।
ଆଜି ସେହି ବଡ଼ଦିନ
ଘୋଷି ସୁଖ ଅସରା
ଆସିଥିଲି ଧରି କେତେ
ଉପହାର ପସରା ।
ଜନି କୁଳ ଖୁସି ମନେ
ଧାଇଁଗଲେ ବଜାର
ଦେଖୁଥିଲେ ମାଆ ତାଙ୍କୁ
ଚଙ୍କା ଦୁଇ ହଜାର ।
ନୂଆ ନୂଆ ଜାମା ପୁଣି
ନୂଆ କେତେ ଦରବ
ସାଥେ ଧରି ଫେରୁଥିଲେ

ହରସରେ ସରବ ।
ଆଖୁତାଙ୍କ ପଢିଗଲା
ବଢ଼ିଶୁଷ୍ଟ ମୂଳରେ
ଖାଲିଦେହେ ପିଲାଟିଏ
ଥରୁଥିଲା ଶୀତରେ ।
ପାଖେ ଥିଲା ମାଆ ତାର
ଆଖୁରେ ଯା ଲୋତକ
ଭୋକେ ଶୋଷେ ବାହିଥିଲା
ସତେ ଅବା ଚାତକ ।
ଜନି ହାତ ଧରି କୁଳି
ବାଟ ମେଲା କଡ଼େଇ
ନୂଆ ଯେତେ ଉପହାର
ଦେଲେ ଦୁଇଁ ବଢେଇ ।
ଗରିବ ସେ ମାଆପୁଆ
ହାତଯୋଡ଼ି କହିଲେ

“ପ୍ରଭୁ କେତେ ଦୟାବକ୍ତ
ଆମ ଦୁଃଖ ଶୁଣିଲେ ।”
ଖାଲି ହାତେ ଜନି କୁଳି
ଫେରିଥିଲେ ଘରକୁ
ସବୁଶିରୀ ମାଆ ତାଙ୍କୁ
ଚାଣିମେଲେ କୋଳକୁ ।
ସେହିଦିନ ଆସିଥିଲା
ସାନ୍ତାକୁଳ ରାତିରେ
ଜନି କୁଳି ପାଇଁ ଆଶି
ଉପହାର ସାଥରେ ।

-ଛୟା ମିଶ୍ର
୩ ଆର/୭, ବିଜେବି ନଗର,
ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ:୯୪୩୭୪୪୩୭୧୦

କ୍ରିସ୍ତମାସ

“ଜିଙ୍ଗଲ ବେଲୁ ଜିଙ୍ଗଲ ବେଲୁ
ଜିଙ୍ଗଲ ଅଲ୍ ଦି ଡେ”
ଶୁଭ ଲଗ୍ନର ଶୁଭ ସକାଳେ
ଜନ୍ମିଲ ମହାପୁରୁଷ
ପ୍ରଭୁ ଯିଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହୋଇ ନାମିତ
ଜଗତେ ହୋଇଲ ଖ୍ୟାତ ।
ଶୁଭ ସକାଳ ପଢିଶ ଡିମେର
ବଡ଼ଦିନ ନାମ ଅଗେ ଯାହାର
ଖ୍ରୀଷ୍ଟମର୍ମର ତୁମେ ପ୍ରବର୍କ
ଜିଶୁର ସନ୍ତାନ ମୂଳ ବ୍ୟକ୍ତି ।
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅମିଯପୁତ୍ର
ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ହେ ଯିଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ବଡ଼ଦିନ ଆଦିନ ହୁସ ପାଳନ
ବହୁ ନିଷା ଆରନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯଜନ
ଆଲୋକମାଳାରେ ଚର୍ଚ ହସେ
ବଡ଼ଦିନ ଗଛ ସବୁଠି ଦିଶେ
ପିରାମିତ ପରି ଦିଶନ ଗଛ
ଗଛରେ ଫୁଲ କାଗଜଫୁଲ ।

ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗରେ ଫୁଲ ଫୁଲ
ଚିକନିକ ଦିଶେ ଆଲୋକ ପାଇଁ
ପିଲାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟେ ବଡ଼ଦିନ
ଘରକୁ ସଜାନ୍ତି ହୋଇ ନିମନ୍ତା ।
ରାତିରେ ଆସିବେ ସନ୍ତ ସାନ୍ତାକୁଳ
ଉପହାର ଦେବେ ଏହି କ୍ରିସ୍ତମାସ
ସାନ୍ତାକୁଳ ପରି ଭାବନା ରଖ
ଉତ୍ତମ ଚିତ୍ରନ ମନରେ ହେଜ
ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଲେ ତୁମେ
ତଳ ପିଲା ତୁମେ ହେବରେ ଦିନେ ।

-ମନୀଷା ରାୟ
ଶେଖ ବଜାର, କଟକ
ମୋ:୮୮୯୪୯୩୭୦୪

ଆସ ଖୋଜିବା

ଏଥରର ପ୍ରକାଶ

- * ଲୁଣ, ଗୋଲମରିଚ, ଜିରା, ଧନିଆ, ସୋରିଷ
- * ନାଲି, ଗୋଲାପି, ହଳଦିଆ, ସବୁଜ, ବାଜରଣୀ
- * ବାଲଟି, ବୋଗଲ, ଗ୍ଲାସ, ମାଗ, ପାଇପ
- * ବୁଝିଆଶୀ, ଅସରପା, ବାଦୁଡ଼ି, ମାଛି, ଝିଣିକା
- * ପର୍ବତ, ଫେରଣା, ଡ୍ୟାମ, ସମୁଦ୍ର, ନଦୀ

କେଉଁଠି ଅଳଗା

ଆର୍ଥରର ଉଭର

- * ୨୮
- * ୯
- * ଜଞ୍ଜି-କଶ୍ଚାର ଓ ଲଦାଖ
- * ହିମାକଳ ପ୍ରଦେଶ
- * ୯

ପାର୍ଥକ୍ୟ

ଦର୍ଶାଅ

ପିଲାମାନେ, ବୁମେମାନେ ଜାଣିଥିବା ପ୍ରାୟ ୫୦୦ କୋଟି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ପିଣ୍ଡ ରୂପେ ଆମ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । କୋଟି କୋଟି ବର୍ଷ ଯାଏ ପୃଥିବୀ ବାହାର ଅଞ୍ଚଳ ଜନ୍ମଥିଲା । ଧାରେ ଧାରେ ଏହା ଥଣ୍ଡା ହେବାକୁ ଲାଗି । ଦିନ ରାତି ସବୁ ସମୟରେ ବର୍ଷା ହେବାରୁ ଖାଲୁଆ ଅଞ୍ଚଳ ଜଳମନ୍ଦିର ହେଲା । ସେହି ଜଳରାଶିରୁ ହଁ ସମୁଦ୍ର ବା ମହାଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ସେଥିରେ ଆଖରୁ ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିବା ଅତି ଶୁତ୍ର ଏକକୋଷୀ ଅଶ୍ଵଜୀବ, ବାଜାଶୁ, ଭୁତାଶୁ ଓ ଆମିବାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ହାତୀଠାରୁ ୪୦ମୁଣ୍ଡ ବୃଦ୍ଧ ଭାଇମୋସର, ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର କାମପତଙ୍ଗ, ମସ୍ଯ, ସରାସ୍ପ, ପକ୍ଷୀ, ପ୍ରମ୍ନ୍ୟପାୟୀ ପ୍ରାଣୀ ସବୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ । ପ୍ରାୟ ୧ କୋଟି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ବିଶାଳକାଯ୍ୟ ଭାଇମୋସର ପରେ ଲୋପ ପାଇଗଲା । ଏହିପରି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଜୀବ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷଯାଏ ବଞ୍ଚିପାରିଛି । ଏହା ଆମକୁ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲେ ମଧ୍ୟ ସତ ।

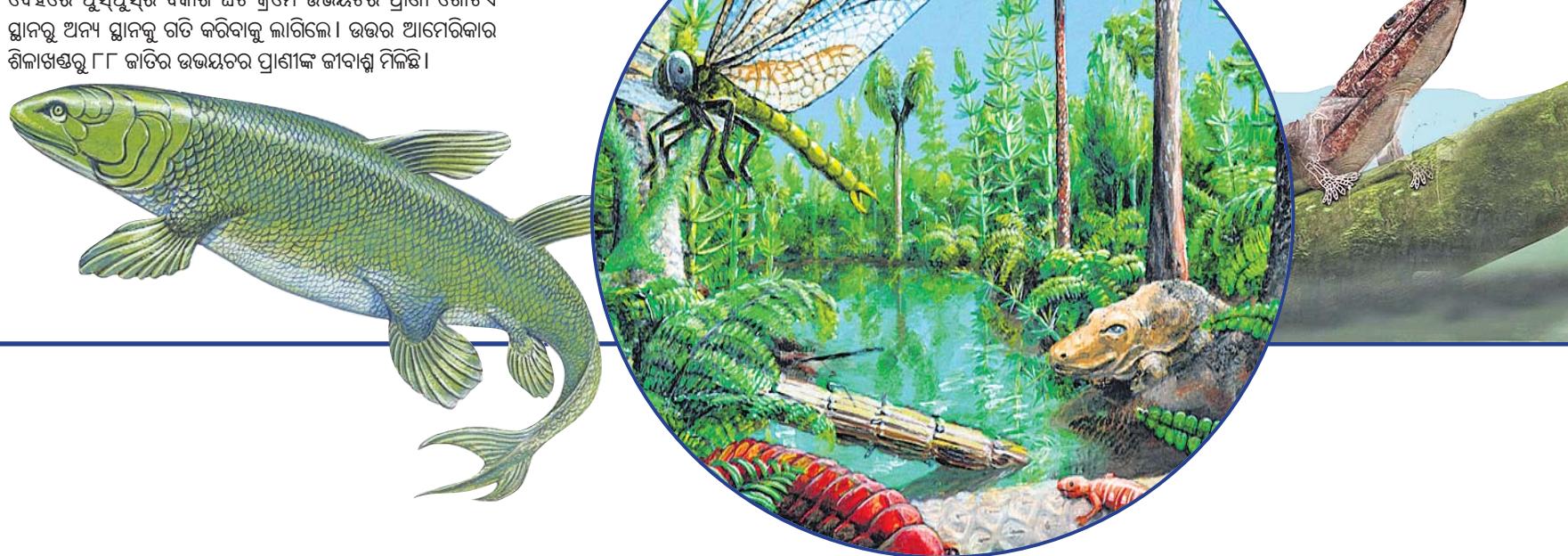
ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ପିଲାମାନେ, ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ୩୦ରୁ ୩୪ କୋଟି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପୃଥିବୀରେ ବୁଝୁ ପ୍ରାଚୀନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିପାର୍ଯ୍ୟ ଘଟି ଗଛଲତା ମାଟି ତଳେ ଚାପିଛୋଇ କୋଇଲାରେ ପରିଣତ ହେବା କଥା ପାଠରେ ପଢ଼ିଥିବ । ସେହି ସମୟକୁ “କାର୍ବୋନିଫେରସ ସମୟ” ବା କୋଇଲାର ସୃଷ୍ଟି ସମୟ କୁହାଯାଏ । ସେତେବେଳେ ଓଦା ଭୁଲିରେ ୧୩୦୦ ଜାତିର ପିଣ୍ଡି, ଅସରପା, କଙ୍କଡ଼ିବିଛା, ବୃଦ୍ଧ ମାଛ, ଉତ୍ତାପୋକ, ଡିଝିକା ଆଦି ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସମ୍ବ୍ରଦରେ ଅନେକ ଜାତିର ଅମେରିବଣୀ ପ୍ରାଣୀ ଓ ଉଭୟଚର ଜୀବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଯେ ଏହି ସମୟରେ ବାସ କରୁଥିବା କେତେକ ଜାତିର ମାଛ ଦେହରେ ମୁସପୁସର ବିକାଶ ଘଟି କ୍ରମେ ଉଭୟଚର ପ୍ରାଣୀ ଗୋଟିଏ ଲ୍ଲାନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟ ଲ୍ଲାନ୍ତକୁ ଗତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଉତ୍ତର ଆମେରିକାର ଶିଳାଖଣ୍ଡରୁ ୮୮ ଜାତିର ଉଭୟଚର ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଜୀବାଶ୍ମ ମିଳିଛି ।

ଅତୀତର ତତ୍ତ୍ଵ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଜୀବ

ପିଲାମାନେ, ଆମେ ଜାଣିବା ଏକ ପ୍ରକାର ବିଚିତ୍ର ମାଛ, ଯାହାର ତିନୋଟି ଆଖ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଭୟଚର ପ୍ରାଣୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବା କଥା ଗବେଷକମାନେ କହୁଛନ୍ତି । ସେହି ବିଚିତ୍ର ମାଛକୁ ‘କ୍ରୋସୋଗେରଜିଆନ’ ଜାତିର ମାଛ କୁହାଯାଏ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମାଛର ଲମ୍ବତା ୧୦ ଫୁଟ । ଏହାର ଶରୀରରେ ଭାରି ହାତ ସହିତ ମୁଣ୍ଡର ଖାମ୍ଚି ହାତ ମଧ୍ୟ ଶାର ଥିଲା । ଏହି ଜୀବର ଏକ ବିଶାଳ ଲାଞ୍ଚ ଥିଲା, ଯାହା ପାଣିରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେହି ତୃତୀୟ ଆଖ ମେରୁଦ୍ଧଣୀ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅବରକାରୀ ଅଂଶ ହୋଇଗଲା । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସେମାନେ ପ୍ଲାନେଟାର ଆସି ସମ୍ବାଦ କଲେ । ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଦେହର ଚର୍ମ ନରମ ଓ ଓଦାଳିଆ ଥିଲା । ତେଣୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ରଖି
୩ ଗରମକୁ ସହ୍ୟ କରିପାରୁ
ନ ଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ
ସ ମ ଯ ୬ ର

ପ୍ଲାନେଟକୁଆସି ରହିବା ଫଳରେ ଦେହର ଚମତ୍କାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲା ଏବଂ ଏମାନେ ଗରମ ଓ ଥଣ୍ଡା ସହ୍ୟ କରିପାରିଲେ । ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ହଁ ବର୍ଷମାନ ଆମେ ଯେଉଁ ଏଣ୍ଟୁଆ ଜାତିର ଜୀବ ଦେଖୁଆଛେ, ତାହା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା କଥା ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ, ଅତୀତର ସେହି ୩୦ରୁ ୩୪ କୋଟି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଯାହାକୁ ‘କାର୍ବୋନିଫେରସ ସମୟ’ କୁହାଯାଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ହଁ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଥମ ସରୀସ୍ପ ପ୍ରାଣୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ ହଁ ଉଭିଦ ଜଗତର ବିକାଶ ହୋଇଥିବା କଥା ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼େ । ବୁଝେମାନେ ବଡ଼ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଠ ପଡ଼ିଲେ ଏହି ଜୀବଜୀବର ସୃଷ୍ଟି ଓ ବିକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଜାଣିପାରିବ ।

- ବିନୋଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଜେନା
ପାରଲାଖେମୁଣ୍ଡ, ଗଜପତି
ମୋ: ୯୪୩୮୦୭୪୪୭୮

* ପପୁଆ ନିଉଗିନିରେ ଦେଖାଦେଉଥିବା
ରିବନ ଟେଲିଭ୍ ଆସ୍ତରିଆ ନାମକ
ପକ୍ଷୀ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଲମ୍ବ
ଲାଞ୍ଚଧାରୀ(ଶରୀର ଦୁଲନାରେ) ପକ୍ଷୀ ।
ଶରୀର ଦୁଲନାରେ ଏହାର ଲାଞ୍ଚ ନ ଗୁଣ
ଲମ୍ବ ।

* ଅକ୍ଷୋପସ ତୋକିଲା ଥିଲାବେଳେ ସେ ନିଜ
ଗୋଡ଼କୁ ମଧ୍ୟ ଖାଇଦେଇଥାଏ ।

*ସମୟ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରାୟ ୩୭
ମିଲିଯନ ବଧୁର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।
ସେମାନଙ୍କର କଥୋପକଥନ ଲାଗି
ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ପ୍ରକାରର ୩୦ର ଭାଷା
ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି ।

ଆଜି କାହାରେ

ନିରାଳି
୯ ବର୍ଷ

ରଣ୍ଧିତା
୮ ବର୍ଷ

